

dog skal forstaas saaledes, at det f. Eks. ikke kan finde Sted, at en Løsøreauktion bekendtgøres i „Statstidende“, som vel ikke læses af saa forfærdelig mange Mennesker, saaledes at Køberen faktisk slet ikke faar Underretning om Auktionen. Men Lovforslaget er affattet saaledes, at det kan misforstaas, saa at det kunde tyde paa, at man ikke har Pligt til at underrette Medkontrahenten derom, hvad der jo dog er Meningen.

Det ærede Medlem for Højrup omtalte sluttelig Spørgsmaalet om Renter. Det forekommer nu mig, at man ikke behøver at være saa bange for den Regel, der er opstillet om Renter. Det ærede Medlem fremkom med et Eksempel, hvorledes en Skomager ved at sende sin Regning Dagen efter, skulde kunne lade Renterne af Skylden løbe fra den Dag. Men Sagen er den, at i al Almindelighed eksisterer der jo dog et Tillidsforhold mellem Køber og Sælger i det daglige Liv. Det er jo dog saadan, at ingen for en ren Bagatel, som ikke kan betyde noget hverken for Køberen eller Sælgeren, vil chikanere sin Kunde, og Sælgeren vil ikke en Gang have Ulejlighed med at sende Regning blot for den ringe Bagatels Skyld, han kan vinde derved. Det forekommer mig derfor, at der ikke er noget betænkeligt ved at lade denne Bestemmelse staa, idet jeg nemlig mener, at der i alt Fald maa være et Tidspunkt, fra hvilket en saadan Rente løber. Regelen staar der jo nemlig ikke for i al Almindelighed at genere Skyldnerne, tværtimod den staar der kun for at skabe saadanne Forhold, at en modvillig Skyldner ikke ved at udskyde med at betale skal kunne paadrage sin Sælger Tab. Med disse Bemærkninger skal ogsaa jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Syendborg Amts 5te Valgkreds Ordet.

Deutzer: Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til, hvad den sidste ærede Taler udtalte angaaende Renter, at heller ikke jeg tror, at dette Punkt vil have nogen videre Betydning, men det, jeg ankede imod, var egentlig kun det, at man betragter Modtagelsen endogsaa af en ukvitteret Regning som et Paakrav. Jeg mener, det er ganske fornuftigt og rigtigt, at naar man gør et bestemt Paakrav om at faa sine Penge, skal man have Renter fra den Dag; men det, som staar i Loven, er langt videregaaende, thi det er, at naar en Mand

sender en Regning frem, løber Renten fra Modtagelsen af den. Det betænkelige eller det, som jeg finder vil fremkalde lidt Ulempe, er, at saaledes som Forholdene ere, forstaar man det slet ikke. I sig selv ligger der jo slet ikke noget Paakrav i, at en Regning bliver fremsendt ukvitteret, og der vil gaa nogen Tid, inden det kommer ind i Folks Bevidsthed. Men i øvrigt tror jeg, at man i Praxis nemt kommer ud over det, idet man bliver nødt til paa Grund af Loven, naar man sender en Regning, at skrive paa den, at det ikke er Meningen, at Renten skal løbe fra den Dag, eller tage et andet lignende Forbehold. Jeg tror derfor ikke, at Loven vil volde nogen synderlig Ulempe i Praxis.

Justitsministeren (Alberti): De Udtalelser, der ere faldne fra Talere af alle Partier her i Tinget, vise, at man over hele Tinget er enig om at gaa den Vej, som Lovforslaget anviser, nemlig at søge saa vidt mulig at naa til ensartede Lovregler i de tre nordiske Lande. Jeg tror ogsaa, at Forhandlingen her viser, at man fra alle Sider vil være tilbøjelig til at resignere i Henseende til Ønsker om at foretage Forandringer i Lovforslaget. Dette er noget, som naturligvis i allerhøjeste Grad bør gælde paa de Punkter, hvor man ved at forandre Lovforslaget vilde bringe yderligere Uoverensstemmelser, end der allerede paa enkelte Punkter er, mellem de Lovregler, der ville komme til at gælde i de tre Lande. Derimod gælder dette Hensyn naturligvis ikke i sig selv i de Tilfælde, hvor man har Indvendinger at gøre mod den særlige Affattelse af dette Lovforslag paa de Punkter, hvor Lovforslaget i Forvejen afviger fra de Lovforslag, som ere blevne eller ville blive forelagte i de andre to Lande. Men ogsaa her tror jeg, man skal være noget varsom med at foretage Ændringer, da dette Lovforslag jo er Resultatet af et meget grundigt og sammenhængende Arbejde, saaledes at man meget let ved at begynde at gøre Forandringer paa enkelte Punkter kan komme til at overse, at dette som naturlig Konsekvens vil medføre Forandringer paa andre Punkter, og herigennem vil man kunne komme ind paa Forandringer ogsaa af saadanne Punkter i Lovforslaget, hvor Forandringer af det Hensyn, jeg først nævnede, ville være i høj Grad utilraadelige.

Naar det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) har fremhævet Muligheden af, at det kunde være urigtigt, at Brugsfor-